

Om Blodprøvens *fysiologiske Værdi* kan der, delvis paa Grundlag af ovennævnte Forsøg, for Tiden siges følgende:

Ved Undersøgelse af Blodet hos en Person, der er paavirket af Spiritus, vil der findes en vis Alkoholmængde. Man kan ganske vist ikke af den fundne Alkohol-Promille med Nøjagtighed slutte, hvormeget Alkohol den paagældende har nydt, idet Forholdet mellem Alkohol-Promillen i Blodet og den nydte Spiritusmængde varierer saavel hos de forskellige Personer som hos den samme Person under forskellige Forhold (om man har nydt Spiritus samtidig med Mad eller paa tom Mave, o. s. v.). Ligeledes kan den Tid, der hengaar fra Indtagelsen af Alkoholen, indtil henholdsvis den maksimale Alkoholkoncentration i Blodet er indtraadt og den fuldstændige Udskillelse har fundet Sted, være varierende hos de forskellige Individuer. Men af en vis højere Alkoholkoncentration i Blodet kan man dog altid slutte, at vedkommende har nydt større Mængder af Spiritus. De ovennævnte Forsøg viser, at de Personer, der har den største Alkoholkoncentration i Blodet, gennemgaaende ogsaa frembyder den største Forringelse af de psykiske Præstationer, men at Modstandsdygtigheden overfor en vis Alkoholkoncentration i Blodet dog kan være ikke saa lidt varierende hos de forskellige Personer.

Betydningen af Blodprøven som Bevismiddel er da for Tiden:

1. Den kan altid med Sikkerhed afgøre, hvorvidt den undersøgte Person indenfor et vist Tidsrum overhovedet har nydt Spiritus eller ej, men ikke med Nøjagtighed, hvilket Kvantum Spiritus han har nydt.
2. Den vil altid med stor Sikkerhed (angivet i Promille, endog i Reglen med 2 Decimalers Nøjagtighed) kunne fastslaa den paa Tidspunktet for Undersøgelsen faktisk tilstedeværende Alkoholkoncentration — hvilket netop er den Oplysning, som er af reel Betydning for en retfærdig Bedømmelse af den paagældendes Tilstand. Herved vil den kunne støtte, henholdsvis afkræfte de foreliggende Vidneudsagn og øvrige Oplysninger og derved bidrage effektivt til Tilvejebringelsen af Bevis for, om den undersøgte har haft det fornødne Herredømme over sine Handlinger eller ej.
3. Flere med korte Mellemlumtagne Blodprøver vil endelig ved Anvendelse af den saakaldte „Tilbageregnings-Metode“ ogsaa kunne give værdifulde Oplysninger om Blodets Alkoholkoncentration indtil flere Timer *forud* for Tidspunktet for Undersøgelsens Paabegyndelse.

Omend Blodprøven saaledes paa sit nuværende Udviklings-Stadium endnu har en begrænset Værdi, maa den dog allerede nu siges at repræsentere et stort Fremskridt i Retning af en koncis Bedømmelse netop af de i den daglige Retspraksis forekommende vanskelige Tilfælde. Da der er en nærliggende Mulighed for, at den yderligere vil kunne vinde i Værdi gennem fortsatte og fyldigere Forsøg, finder Udvalget det meget ønskeligt, om saadanne snarest kan foretages ved, at der stilles de dertil nødvendige Midler til Raadighed.

Det har i Praksis ofte været følt som en Mangel, at der ikke er Pligt til at lade sig underkaste Lægeundersøgelse. Det maa antages, at det let vil blive til vedkommende Førers Skade, hvis han nægter at underkaste sig Lægeundersøgelse, idet Domstolene formentlig vil finde, at denne Nægtelse taler imod ham, og derfor være mere tilbøjelige til at dømme ham for at have været spirituspaavirket paa Grundlag af Vidneudsagn og de øvrige Oplysninger i Sagen. Men for det offentlige er det under alle Omstændigheder utilfredsstillende, at en saadan Retssags Udfald ikke kommer til at hvile paa de sikrest mulige Bevismidler.